DE VORBĂ CU FOȘTII INTERNAȚIONALI

Francisc SPIELMAN

Vă prezentăm astăzi pe FRANCISC SPIELMAN, cel care a jucat un sfert de secol pe terenurile gazonate și negazonate din aproape toate orașele țării, pe stadioanele din Italia, Iugoslavia, Bulgaria, Polonia, Cehoslovacia, Franța, Elveția, Belgia... În acest răstimp a marcat mai bine de 300 de goluri în meciuri oficiale, a adus de nenumărate ori, prin strădania sa, victoria echipei.

★

Spielman s-a născut la 10 iulie 1916 la Oradea. În 1926 era „titular" în echipa străzii. Meciurile atrăgeau atenția celor mari, fiindcă acolo, printre prichindei, puteai identifica multe talente înnăscute, cizelate în lupta grea cu mingea de cîrpă sau cu cea de tenis. Așa se face că unul dintre spectatorii care l-a văzut pe Spielman în echipa străzii l-a luat de mînă și l-a dus la Stăruința. Și-a găsit imediat loc în echipa de pitici, apoi în cea de juniori. N-avea încă 18 ani cînd C.A.O. l-a solicitat. Și timp de 5 ani, pînă în 1939, a jucat în prima formație a acestei reputate echipe. Un an la U.D.R., din nou la C.A.O.-Libertatea, o scurtă incursiune la Progresul I.C.O. și un apus de carieră la Stăruința, echipa în care debutase cu 25 de ani în urmă. A îmbrăcat tricoul de campion al țării în echipa Progresul I.C.O. (1948/1949). În reprezentativa țării a fost selecționat de 14 ori. Debutul și l-a făcut în anul 1939: 1—1 cu Ungaria la București, cînd a marcat golul egalizator.

★

Despre calitățile de fotbalist ale lui Spielman mi-a vorbit Anton Ferenczi: **„A fost un jucător cu multă ambiție. Proteja ideal mingea, lupta cu deosebit curaj cu apărătorii, avea forță de șut, tehnică și un deosebit simț al porții. Trăgea cu stingul la fel de bine ca și cu dreptul, își deruta cu această calitate adversarii, îi surprindea pe portari. Datorită incisivității sale a fost unul dintre cei mai de seamă înaintași ai noștri."**

★

Și o scurtă discuție cu Francisc Spielman:

— Cum ați ajuns la o tehnică atît de bună?

— Printr-un neîntrerupt lucru cu mingea. Jucam un meci la C.A.O. sau făceam un antrenament tare și, apoi, mă reîntorceam pe maidan și mai jucam 3—4 ore. Trebuie să știți că și marii fotbaliști, despre care se vorbește și se scrie atîta, fac la fel. Viața mondenă, puternic colorată, asemenea unei vitrine de la un magazin de cadouri, este de fapt o poveste senzațională pentru deliciul cititorilor. Marii jucători au o viață foarte ordonată, monotonă chiar. Ei lucrează ore în șir în fiecare zi, nu cunosc viața orașului de după ora 10 seara. Muncesc la antrenamente mai mult decît un junior, își retușează cu meticulozitate fiecare element de tehnică.

Cînd eram jucător, programam meciuri tari în timpul săptămînii, poate chiar mai tari decît avea să fie meciul oficial. Așa ne căleam, așa puteam să ne mărim în toate direcțiile potențialul. Mă întristează faptul că fotbaliștii de astăzi se comportă ca niște domnișoare. La fiecare întîlnire cu adversarul se tăvălesc pe jos, fac întinderi mai des decît atleții. Se consideră obosiți după cîteva meciuri, n-au „suflu" pentru o partidă cu prelungiri din „Cupă". Și încă ceva: ce este această specializare strictă pe posturi? **Un fotbalist de valoare trebuie să știe să joace pe toate posturile, să facă față adversarului în oricare parte a terenului.**

— Și o ultimă întrebare: care este cea mai frumoasă amintire din cei 25 de ani de fotbal?

— Aceea că nu am fost eliminat nici o dată de pe teren, că n-am primit nici o dată avertisment din partea arbitrilor.

Le-am dori tuturor fotbaliștilor noștri o astfel de... amintire!

V. CRISTIAN

DE TOATE, DE PRETUTINDENI

Un cadou original

Dintre darurile pe care le-a primit Sepp Herberger, cu prilejul sărbătoririi zilei de naștere (70 de ani), unul — foarte original — i-a făcut o deosebită plăcere. Este vorba de un fel de cutie muzicală pe care sînt montate figurine reprezentînd pe cei 11 jucători care au cucerit campionatul mondial din 1954 și care se învîrtesc în jurul lui Herberger. În timpul rotirii, fiecare figurină, de la... Fritz Walter pînă la Schaefer, cîntă una din melodiile, la modă în 1954.

Și-a arbitrat... fratele

Spectatorii meciului Eintracht Frankfurt — Ferencvaros Budapesta (din cadrul „Cupei orașelor-tîrguri") au fost izbiți din primul moment de marea asemănare dintre fostul internațional iugoslav Ivica Horvat, echipier al formației Eintracht, și arbitrul jocului. Asemănarea însă, n-avea nimic surprinzător : arbitrul nu era altcineva decît fratele mai mare al fotbalistului, Iosip Horvat, unul din cei mai buni „cavaleri ai fluierului" din Iugoslavia.

Iașin va fi sărbătorit

Simbol al fotbalului sovietic în ultimii 20 de ani, Iașin a devenit o figură legendară, de același calibru ca marii portari Zamora, Planicka sau Hiden, Olivieri, Grosici sau Gilmar. Recent, federația din U.R.S.S. a hotărît să cinstească cum se cuvine pe cel care alături de colegii săi, au dus faima fotbalului sovietic în lume. Prilejul : al 500-lea meci din cariera lui Iașin. O comisie specială instituită stabilește cifra exactă a partidelor. Se știe că faimosul portar a disputat 254 de meciuri de campionat, 17 de cupă și 60 internaționale pentru clubul său, Dinamo Moscova. De asemenea, a jucat de 71 de ori în echipa reprezentativă, de 3 ori în echipa Europei, o dată în selecționata mondială, a participat la alte 90 partide semioficiale (echipa orașului Moscova etc.).

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

MOMENT FOTBALISTIC

ORIZONTAL 1) „Competiția K. O.", nelipsită de surprize nici în etapa „optimilor" de la 5 aprilie (2 cuv). 2) Echipă din Dej (Cat. B), învingătoare asupra Crișului și Industriei Sîrmei în ultimele etape — Printre ultimele ior „victime" din retur se numără și dinamoviștii bucureșteni. 3) Poartă ce îmbie la... ratări — Alunecă și ele pe pîrtiile de bob. 4) N — Fotbalist brazilian — Umbra lui Adamache. 5) Jiul — Taler — Precede pe X la Pronosport. 6) Marin Marcel — Mirare vocalică — ... Levski, stadion în Sofia — Stanîu. 7 Metalul (Cat. C) din această localitate a obținut un meci egal în deplasare la Soda Ocna Mureș (9 apr.) — În centrul terenului — Transpirat. 8) A găzduit victoria Politehnicii asupra Progresului în etapa a XIX-a — Literă armeană. 9) Pe mine — Armă de luptă — Incoronarea ineficacității, prezentă pe mai toate stadioanele (pl). 10) Intre... bare! — Curs! — Sarcina portarului, în spatele unei apărări reduse. 11) Deși în plutonul fruntaș, evoluția ei nemulțumește — Moment de respirație, pe teren 12) Cavaler rătăcitor al apărării — Vechi teren în București. 13) Inițiale fotbalistice pe malul Dunării — A prelua balonul diminuîndu-i efectele de șoc.

VERTICAL 1) Realizator în meciul de „Cupă" care a dus la eliminarea Universității Craiova... — ... și neașteptata cîștigătoare a acestui meci. 2) Au aceeași părere — „Gaz...", realizatoarea unui meci nul la Minerul Lupeni (9 apr). 3) Gramineе — Prima ei victorie din retur a realizat-o în dauna C.S.M.S.-ului — Prefix relativ la morală. 4) Locul victoriei de la 3 vert. (II) — Adrian — Inițiale din „Cupa Africii". 5) Aici C.F.R. Timișoara (Cat. B) a eliminat pe U.T.A. din „Cupă" — Gabarit. 6) A împlinit de curînd două decenii de activitate fotbalistică — Terci — Veche măsură olandeză. 7) A transformat la Craiova, la 5 aprilie, unul din multele „penalti"-uri ale „Cupei" — Toto pe jumătate! 8) Lidera seriei a II-a (Cat. B) — Eroul unei fabule de La Fontaine — Rațiunea de a fi a tabelei de marcaj. 9) Nota traducătorului — Autorul golului stegarilor în meciul cu Dinamo București din etapa a XIX-a — Finale în sport! 10) Porți — Șuturile cu adresă (din păcate!) 11) Meciul Universităților din etapa a XIX-a — Apucată — În plină fază! 12) Realizator al constănțenilor — A lua cu asalt poarta adversă. 13) Comună în Franța — Realizator rapidist în meciul de „Cupă" cu Minerul Lupeni (3 goluri). 14) Unități de măsură pentru spectatorii stadioanelor — Poziție mai mult sau mai puțin ingrată a trăgătorului față de poartă — Love̦ște în „mingea" de pe masă.

Cuvinte mai puțin cunoscute: KH, AAM, GARO, RIANS.

G. C.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	C	U	P	A	R	O	M	A	N	I	E	I	■	M
2	U	N	I	R	E	A	■	S	T	E	G	A	R	F
3	P	A	R	A	S	I	T	A	■	S	A	N	I	I
4	E	N	■	D	I	D	I	■	P	I	L	C	A	■
5	R	I	U	■	T	A	L	G	E	R	■	U	N	U
6	M	M	■	A	A	■	V	A	S	I	L	■	S	N
7	A	I	U	D	■	C	E	R	C	■	U	D	■	G
8	N	■	T	I	M	I	S	O	A	R	A	■	K	H
9	■	M	A	■	A	R	C	■	■	R	A	T	A	R	I
10	E	E	■	C	T	■	U	S	U	R	A	T	A	■
11	S	T	E	A	U	A	■	C	■	I	■	A	U	T
12	M	A	T	U	R	A	T	O	R	■	A	C	S	A
13	S	N	O	■	A	M	O	R	T	I	Z	A	■	C

„MĂ NUMESC EUSEBIO" (VIII)

În cel mai mare oraș din Mozambic, Lourenco Marques, în cartierul populației de culoare, venea pe lume acum 25 de ani, într-o familie numeroasă, Eusebio da Silva Ferreira. Înainte chiar de a buchisi abecedarul, micul Eusebio a făcut cunoștință cu mingea. Iată și primul „manager" : senor Chico, cel care, iubind copiii și fotbalul, a alcătuit pentru ei o echipă. Escudos cu escudos se adunau și din acești bani s-a cumpărat primul echipament și o minge adevărată. Copilăria și adolescența lui Eusebio sînt trepte pe drumul spinos dar plin de bucurii al gloriei fotbalistice. Iar cheia succesului era marele talent și pofta nesecată de joc a celui ce, adolescent fiind, uimise Mozambicul. Numele său începe să circule și în ziarele sportive din Portugalia iar în anul 1960 Eusebio părăsește meleagurile natale și echipa sa Sporting, pentru Benfica Lisabona. Debutînd într-un meci internațional inter-cluburi Eusebio înscrie trei goluri în poarta celebrei echipe Santos. Eusebio devine ulterior la Benfica și vedeta sa numărul unu. Primul meci în reprezentativa Portugaliei a coincis cu o surprinzătoare înfrîngere în fața Luxemburgului. El se menține însă în echipa națională făcînd apoi cîteva partide excelente, printre care cu Real Madrid și F. C. Santos.

Benfica însă continua să joace mai departe în același ritm. Două minute mai tîrziu, eforturile noastre au fost încununate de succes. **Coluna** a fost trîntit în careul de 16 m. Cînd arbitrul a fluierat faultul, eu am fost ales să execut lovitura de pedeapsă. Recunosc că am început meciul, cu o anumită doză de nervozitate. În acel moment am încercat să mă calmez. Am așezat mingea la punctul care marchează 11 m. După ce l-am privit puțin pe portarul spaniol am țîșnit și am expediat un șut-bombă. Am nimerit bara verticală jos încît s-a auzit o bubuitură și... mingea a revenit în teren. **Aguas** a fost atent, a alergat cîțiva pași și a expediat balonul în plasă.

Speranțele reveneau iar băieții erau încurajați de public. N-au trecut nici 10 minute, am sărit la o minge înaltă concomitent cu portarul spaniol. Ambii am atins balonul, care între timp a ieșit din careul de 16 m. **Cavem** l-a interceptat, a șutat cu piciorul stîng și a egalat.

Patru minute mai tîrziu, **Puskaș** a înscris din nou, astfel că repriza a luat sfîrșit cu scorul de 3—2 pentru Real.

În pauză, antrenorul **Guttmann** a analizat împreună cu noi jocul primei reprize și ne-a dat indicații pentru următoarele 45 de minute. Am revenit pe teren, hotărîți să cîștigăm. Și în primele 5 minute am egalat din nou: **Coluna** l-a surprins pe **Araquistan** cu un șut-bombă de la distanță. Din acel moment, spaniolii n-au mai putut să ne țină piept. În min. 62 am intrat în posesia balonului. Îmi mai amintesc că am fost atacat de **Santamaria.** Faultul era atît de evident încît arbitrul a dictat fără ezitare lovitură de la 11 m.

Au urmat niște secunde groaznice. Mingea așezată pe punctul care marchează „11 m." mă aștepta. În fața mea, **Araquistan,** cu brațele desfăcute, arăta ca un luptător gata să sară înainte. Tabela de marcaj arăta scorul de egalitate: 3—3.

Am încercat să mă calmez. M-am uitat încă odată la poartă și mi-am luat elanul necesar. Cînd am văzut balonul zbătîndu-se în plasă, aproape că am înnebunit de bucurie. În acel moment nici nu mai concepeam că am putea pierde partida.

Și, într-adevăr, meciul s-a desfășurat în avantajul nostru. În min. 68 arbitrul a dictat o lovitură liberă în apropierea careului de 16 m, pentru hențul comis de **Santamaria. Coluna mi-a pasat mie,** eu am șutat puternic și portarul **spaniol a fost depășit** pentru a cincea oară. Am **mai avut o ocazie de a** înscrie, însă am șutat în bară **și de acolo** mingea a revenit în teren.

Cînd arbitrul olandez a fluierat sfîrșitul partidei, nici n-am avut timp să ne bucurăm de pe urma victoriei. Spectatorii au năvălit pe teren, ne-au purtat pe umeri, numai în chiloți, deoarece după terminarea jocului tricourile ne-au fost smulse și rupte literalmente bucățică cu bucățică de către „amatorii de suveniruri".

Bucuria mea nu avea margini. Ca într-un vis, am participat la ceremonia înmînării cupei. Toată viața nu voi uita delirul suporterilor. Acest delir de necrezut a ținut cîteva zile.

Intoarcerea la Lisabona a constituit, de asemenea, un eveniment de neuitat. Mii de suporteri purtînd steagurile roșii — culoarea clubului Benfica — trăiau împreună cu noi triumful fotbalului portughez.

Chiar și cei mai sceptici au recunoscut valoarea echipei.

Presa mondială nu făcea economie de laude la adresa noastră, iar ziaristul spaniol **Ramon Melcon** a declarat despre mine : **„Eusebio... este o adevărată fiară".**

RESPECTAREA ADVERSARULUI SAU A ARBITRULUI ESTE LEGE !

În marea majoritate a cazurilor, un atacant de clasă, bun tehnician și cu un joc derutant, reușește să-și enerveze adversarul direct. Iar dacă mai este și un bun șuter, atunci ajunge să fie marcat de doi, trei și chiar patru adversari, care îl urmăresc pas cu pas și nu-l lasă să intre în posesia mingii. Se face tot ce este posibil, ca **„ghitara să nu ajungă în mîinile aceluia care știe să cînte la ea".**

În această situație randamentul scade, iar jocul pierde din frumusețe și cursivitate. Alte ori jocul ia o întorsătură urîtă, deoarece adversarul, aplicînd dictonul : **„să scape cine poate",** nu mai alege mijloacele.

Și, în felul acesta, lupta sportivă se transformă într-o bătaie, în care integritatea corporală a jucătorilor de clasă este într-un pericol permanent, aceștia fiind faultați din primul pînă în ultimul minut de joc, de multe ori cu aprobarea tacită a arbitrului și atunci vine și momentul cînd nervii nu mai rezistă.

La fel s-a petrecut și cu mine la sfîrșitul sezonului 1962—63. După nenumărate obstrucții comise asupra mea, unele așa-zise cuprinse „în cadrul prevederilor regulamentului" și altele dincolo de limitele acestuia, **n-am mai putut rezista și, la un meci, am făcut un gest de amenințare a adversarului. Cu toate că era vorba de o reacție spontană și omenească, dacă vreți, arbitrul m-a eliminat de pe teren. În plus, federația de fotbal m-a suspendat pentru o etapă, ținînd seama de faptul că eram la prima abatere. Ieșirea mea n-a fost corectă, de aceasta mi-am dat seama foarte bine,** însă incidentul putea fi preîntîmpinat dacă arbitrul ar fi fost mai hotărît și ar fi temperat pe toți cei vinovați.

Unii adversari fiind mai slab pregătiți și lipsindu-le o serie de cunoștințe tehnice, încearcă să ne depășească prin mijloace în afara regulamentului. **Jocul brutal este un lucru care îmi displace, iar regulamentul de ordine interioară este foarte sever. RESPECTAREA ADVERSARULUI SAU A ARBITRULUI TREBUIE SĂ FIE LEGE.**

Jucătorul eliminat sau pedepsit de către federația